

Himalayaposten

desember 2011

Jul hos Maya

Noen av dere husker kanskje Maya som vi skrev om i forrige nyhetsbrev. I midten av desember fikk jeg (Martin) og Endre anledning til å besøke henne igjen. I førjulstida reiser kirka vår rundt til de omkringliggende landsbyene og synger julesanger og har fellesskap. Det er en slags ambisiøs form for julebukk; til Maya er det seks timer å gå – én vei. Besøket var ikke meldt på forhånd, men da vi kom, fortalte hun at Shanti, hennes syke datter, hadde drømt at vi skulle komme og syngte denne dagen. Hun hadde til og med drømt at det skulle komme tre utlendinger. Vi hadde opprinnelig tenkt å dra alle fire, i tillegg til farmor Kristin. Men natten før vi dro ble Simon syk, så han og Åshild måtte være hjemme. Dermed ble vi bare tre utlendinger.

Da Jesus ble født for 2000 år siden, kom budskapet først til noen gjeterne. Gjetere på den tiden var dårlig ansett i samfunnet, men Gud henvendte seg først til dem. Shanti er multifunksjonshemmet og moren er utstøtt fra landsbyen. Men Gud henvender seg til henne. *"I det høye og hellige bor jeg og hos den som er knust og nedbøyd i ånden"* (Jesaja 57).

Shanti har fått rullestol siden sist vi var der. Nå slipper moren å bære henne rundt.

Evangeliet og kulturimperialisme

1000-tallets korsfarere og 1500-tallets conquistadorer har uunngåelig formet folks oppfatning av misjon. Ikke så rart kanskje; nedslakting og tortur av annerledes troende rimer dårlig med dagens verdier som omfatter toleranse, respekt, religionsdialog og brobygging. Det eneste vi kan takke korsfarerne for i dag er vel at vi for alltid må gå ydmykt inn i tjenesten og aldri må glemme hvilket gehenna man kan skape i det godes navn. Når målet helliger middelet, blir det vel oftest slik at middelet vanhelliger målet. I dag er det vel få som mistenker oss for nedslakting og tortur, og jeg kan bekrefte at de metodene er forkastet i alle

misjonssammenhenger jeg har vært borti. Likevel mener mange at man skal la folk være i fred med sin tro og ikke blande seg for mye. Men går det an å la være å blande seg?

Kanskje hvis du sitter helt stille hjemme i din egen stue. Pass på at du ikke snakker med noen – de kan jo bli påvirket av hva du sier. Ikke kjøp noe som er laget langt borte –

Julefesten hjemme i stua vår endte med juletrengang – til stor fornøyelse for alle parter.

pengene dine bidrar til å spre kapitalisme. For all del ikke støtt nødhjelpsorganisasjoner som for eksempel Leger uten grenser – de ødelegger folks tro på naturmedisin og egne sjamaner. Dessuten bringer de med seg verdier som "lønn" og "arbeidstid".

Vi forsøker å bringe evangeliet om frihet uten å blande inn for mye av vår bakgrunn eller kultur. Men i jula sprakk det for oss; da fikk vi med oss en god gjeng kollegaer på julefest. Det ene tok det andre, og plutselig gikk vi rundt juletreet alle sammen, mens vi sang om Enebærbusken. Tilgi oss, vi visste ikke hva vi gjorde.

Strekker vi til?

En av de siste vaktene inneholdt et beskrivende spekter av tilstander:

På ettermiddagen kom det en gravid dame i uke 28 til svangerskapskontroll med ultralyd. Vi måtte dessverre fortelle at barnet hadde et vannhode som ikke var forenelig med liv. I tillegg hadde hun så mye fostervann at riene begynte noen timer senere. Barnet lå i seteleie og ville derfor bli tilnærmet umulig å få ut på vanlig måte, så vi måtte gjøre keisersnitt. Jeg fikk dermed gjort mitt første keisersnitt, men utfallet med et barn som døde noen minutter etter forløsning, var ikke som jeg hadde håpet. Moren kunne vi

Det er godt å ha kollegaer å diskutere med når vanskelige avgjørelser skal tas.

altså redde, men barnet kunne vi ikke redde, og for den lilles liv tror jeg ikke det ville vært håp noe annet sted heller.

Samme kveld kom det en mann med fryktelig vondt i magen. På mistanke om blindtarmsbetennelse tok vi ham inn på operasjonssalen. Han hadde en sprukket blindtarm og puss i hele magen. Vi fjernet blindtarmen, skylte ut pusset og noen dager senere kunne han dra fornøyd hjem. Ham kunne vi redde fordi det er et lite distriktssykehus i en

landsby litt øst i Nepal.

Tidlig neste morgen kom det inn en dame som hadde falt fem dager tidligere. Hun hadde vondt i magen og var fryktelig syk. Hun hadde så vondt at vi mente at det kunne ha godt hull på en tarm. Da vi åpnet var det tarminnhold i hele magen og til slutt fant vi et hull i tyntarmen. Dessverre var hun så dårlig at hun døde på operasjonsbordet mens vi holdt på å lukke. Det holdt ikke at det var et lite distriktssykehus her. Kanskje kunne hun klart seg dersom vi hadde hatt mer erfarne kirurger her. Men vi er bare oss.

De to guttene manglet språk, men uttrykte tydelig glede over å kunne leke.

Hjemme alene

På sykehusets ernæringsssenter hadde vi nylig innlagt to brødre som begge er multifunksjonshemmete. De er 7 og 12 år gamle og kan verken snakke eller gå. De kom til sykehuset for å få noen dager med trening og stimulering. De øvde blant annet på å gå på do og å spise selv. Det ble noen lykkelige dager i de to brødrenes liv.

På ernæringscenteret var de omgitt av mennesker hele døgnet og det ble mye leking ute i solen. De smilte stadig og kommuniserte stor livsglede til oss som var rundt dem. Hverdagen deres ellers er helt annerledes enn det de fikk oppleve på sykehuset. Når de er hjemme er de alene hele dagen mens moren er ute og jobber på andres jord. Faren bryr seg ikke om å ta vare på dem. Han truer stadig moren med at han vil finne seg en annen kone fordi hun har gitt ham slike "mislykkede" barn. Det finnes ikke noe tilbud for dem mens moren er på jobb. De må klare seg selv, hvilket vil si at moren finner dem tilgriset av urin og avføring hver eneste ettermiddag. Med seg fra ernæringscenteret fikk de ei potte til minstemann, en dostol (plaststol som det var skjært et hull i) til eldstemann og ei kasse med klosser. De elsket å leke med klosser mens de var her. Nå har de i alle fall dét å pusle med mens de venter på mor.

[Dobbelklikk på bildet og bli med på innflyvningen!](#)

intens rundreise i Okhaldhunga. Noen har vært ekstremt kjærkomne – som onklene som kom på julebesøk, med medbrakt pinnekjøtt og kålrabistappe. Andre igjen har fått kjenne sykehuset på kroppen – som Olav Dørdal som gjennomgikk litt småkirurgi for en fingerbyll. Som dere ser på bildet, er han ganske skeptisk helsetilbudet i distriktsnepal.

Besøk

Med tanke på lang reisevei og liten spa-faktor er det imponerende mange som finner veien til dette lille sykehuset i øst-Nepal. Vi har satt stor pris på alle som har vært her, det har vært friske pust i hverdagen. Noen har vært lenge – en australsk medisinerstudent var i fire uker. Andre har vært mange – en norsk gruppe på 16 fikk en kort, men

Kyllinger

I forrige nummer skrev vi om de åtte eggene som hønemor lå og ruget på. Av de åtte eggene fikk vi tre kyllinger. Nå om vinteren er livet til våre fjærkleddede venner skjørere og færre egg blir til liv. Men vi var ville av begeistring den morgenen vi oppdaget at eggene var klekket, selv om det kun ble tre kyllinger. Den ene døde dessverre etter ei ukes tid fordi den falt ut av "senga" om natta

og frøs ihjel. Nå er det kun to søte små som løper rundt og gleder oss med sitt nærvær.

Quiz:

Forrige måneds quiz var tydeligvis i enkleste laget for våre lesere. Som en del av dere hadde funnet ut, var det Mt Everest, Sagarmatha, 8848 (8850?) m.o.h. På den turen til Maya fikk Endre endelig sett "Fjellenes Mor", og kan her peke det ut:

Sverre Lindøy kom med en overbevisende utredning på bonusspørsmålet. Vi kunne ikke svart bedre selv (vi kunne helt ærlig ikke svart i det hele tatt), så svaret trykkes i sin helhet. Siden det er på nynorsk, regner vi med at den pålagte nynorskkvoten også er berget, og statsstøtten kan fortsette:

"Det nærmaste Nepal har kome eit VM-sluttspel i fotball er faktisk VM i Brasil i 2014. Dei skapte historie ved for første gong å ta seg gjennom første kvalifiseringsrunde, etter å ha slått ut Øst-Timor heile 7-1 samanlagt. Etter ein knepen 2-1-siger (Gurung, Rai) på bortebane, overbeviste dei med kalassifra 5-0 (Gurung, Silwal, Rai, J. Shrestha, S. Shrestha) i returkampen framfor eit ekstatisk heimepublikum på ein fullsett Dashrath Stadium i Kathmandu. I andre kvalifiseringsrunde kan ein vel mildt sagt seie at dei kom ned på jorda igjen, etter eit forsmedeleg 0-9-tap for Jordan på Amman International Stadium. Returmøtet heime på Dashrath inneheldt aldri noko form for spenning i forhold til vidare avansement, men med eit heiderleg 1-1-resultat (Khawas) kunne dei i det minst gå med hovudet heva på veg til garderoben. Det går ikkje klart fram av ordlyden i spørsmålet om de er ute etter toppscoraren i VM-kvalifiseringskampane eller alle landskampar, men eg antar det første sidan det var VM-kvalifiseringa det her var spørsmål om. I så fall er då svaret at toppscorartittelen blei delt mellom Anil Gurung og Ju Manu Rai, begge med 2 mål. Gurung scora forøvrig begge sine mål på straffespark, ein noko lettvint måte å oppnå toppscorartittelen på, vil mange påstå."

(Onkel Torgeir: forrige quiz var på din bestilling, men vi savner svar fra deg. Du får herved offentlig refs i parentes).

Dette nummerets quiz er preget av post jule-festum: Hvor i Bibelen står det om at Jesus ble født i en stall?

De første gravemaskintakene er tatt og byggingen av det nye sykehuset er i gang! Vi har ventet lenge, og pasientene blir bare flere og flere etter hvert som veier gjør det lettere å komme fram.

Julemiddag i Okhaldhunga. Pinnekjøtt og kålrabistappe ble en kjærkommen avveksling fra dhal bhat.

Hilsen
Åshild, Martin, Endre og Simon.

Støtt gjerne fondet for utbygging av Okhaldhunga Sykehus. Da brukes Normisjons
kontonummer: 1503.02.13537
Overføringen må merkes: "Fond Okhaldhunga sykehus. Prosjektnummer: 118.15.354"